

BILLY BONES

Q ... Zoeken

MEGA

MISSERS

van een

BLUNDER
BRUGGER

#KissAlert

Alexandra Penrhyn Lowe

MEGA
MISSERS
van een
BLUNDER
BRUGGER

#KissAlert

Hoofdstuk 1.

De Liefdestest

Zaterdag 1 november, 8.00 uur 's ochtends, nog in bed

Ik droomde dat ik samen met Splinter hand in hand door een doolhof van zwart landbouwplastic liep. Hij stopte, trok me dichterbij naar zich toe en boog zich naar me voorover – ik denk om me te zoenen – maar het plastic viel over ons heen en alles werd zwart...

Ik schrok wakker en wist even niet waar ik was, toen alle puzzelstukjes weer op zijn plek vielen: ik wás – verkleed als zombie – bijna gestikt in een doolhof van landbouwplastic. Omdat ik Splinter en Naomi had laten schrikken, omdat ik bang was dat ze voor mijn neus zouden gaan zoenen. Naomi was zo geschrokken dat ze me een enorme zet had gegeven en daardoor was het halve doolhof boven op mij terecht gekomen. Splinter had me gered voordat ik was gestikt.

Paar seconden later

Betekende dat dat Splinter me leuk vindt? Natuurlijk niet, wat had hij anders moeten doen? 'Ik ben niet verliefd op je, dus ik laat je lekker stikken?' (Letterlijk.) Ik snap niks van mijzelf.

Splinter is al honderd jaar (nou ja, niet honderd jaar, want we zijn allebei nog maar twaalf) mijn beste vriend. Maar gisteren was ik ineens jaloers toen ik dacht dat hij met Naomi voor mijn neus zou gaan zoenen. Betekent dat dat ik verliefd ben op hem? Ik kan niet zo goed nadenken, want ik heb een beetje hoofdpijn. Zouden er hersencellen zijn afgestorven doordat ik bewusteloos ben geweest? Ik hoop het niet, want dan kan ik al helemaal fluiten naar het vwo. Ik heb al mijn hersencellen nodig.

Een minuut later

Heb het voor de zekerheid even opgezocht op Wiki. Pas na drie minuten zonder zuurstof sterven je hersencellen af. Dus ik denk dat er niks aan de hand is.

Ik deed mijn ogen dicht en probeerde weer in slaap te vallen.

Nog iets later, nog steeds in bed, maar ik kan echt niet meer slapen

Als ik inderdaad verliefd ben (wat ik niet helemaal zeker weet, want ik ben hiervoor nog maar een keer een beetje verliefd geweest en dat was maar een paar dagen, op Hank de Hunk die ik op Ameland had ontmoet), wat moet ik dan? Want Splinter is de hunk van onze klas, zeg maar een tien. Terwijl ik een zeventje ben. En ik ben bang dat hij Naomi leuk vindt en zij is ook een tien. Nou ja, meer een elf of een twaalf, want ze ziet eruit als zestien en is fotomodel. O, en nog een kleine complicatie: mijn vriendin Karen die ik al ken van de basisschool vindt Splinter ook leuk en heeft hem 'geclaimd'.

Ze heeft nog aan me gevraagd of ik hem leuk vond en ik riep natuurlijk keihard nee (waarom deed ik dat?).

Paar seconden later

Laat ik daar eens mee beginnen: ben ik verliefd op Splinter?
Hoe kom ik daarachter?

Een paar minuten later

Ik heb een verliefdheidstest gevonden! Het zijn tien stellingen en je moet aangeven of je het daarmee eens of oneens bent. Je hebt keuze uit vijf mogelijkheden: mee eens, beetje mee eens, neutraal, beetje mee oneens, mee oneens. Ik krijg al stress van de verschillende keuzes, wat is het verschil tussen mee oneens en beetje mee oneens?

1. Ik kan me niet meer concentreren omdat ik steeds denk aan hem/haar/hen.

Pfff. Wat moet ik hier invullen? Ik bedoel, we zitten bij elkaar in de klas, het is echt niet dat ik de hele dag naar hem zit te staren. Ik ben niet een of andere goudvis. Ik ben het hier nogal mee oneens. Gewoon omdat ik de vraag stom vind.

2. Ik krijg geen hap door mijn keel door hem/haar/hen.

Absoluut volledig honderd procent zeker mee oneens. Ik kan de zakken Heartbreakers die we samen hebben opgevreten niet eens tellen. Is dat een slecht teken? Ik lust altijd alles, behalve als het *poopy cupcakes* zijn of zo.

3. Ik tuur voor me uit als ik aan hem/haar/hen denk.

Eh... ik denk het wel. Ik kijk naar het plafond, geldt dat als 'voor me uit turen'? Oké, ik moet echt iets invullen, anders kom ik nooit door deze test heen. Mee eens dan maar.

4. Ik ben bang dat ik iets stoms zeg als ik met hem/haar/hen samen ben.

Ja, dat had ik wel toen hij terug was van vakantie. Niet dat ik er bang voor was, maar ik zei wel stomme dingen. Was ik er dan bang voor? Hoe kan je bang zijn voor iets als je het niet van tevoren weet? Oké, ik kies voor neutraal.

5. Mijn knieën knikken als hij/zij/hen vlak bij me is.

Heb ik dat? Misschien moet ik deze test doen nadat ik bij hem ben geweest. Maar ik kan de test niet afmaken als ik niks invul en ik wil de uitslag nu weten. Ik ben wel flauwgevallen waar hij bij was, maar dat kwam niet door hem. Had ik last van knikkende knieën tijdens het dansen met hem? Ik geloof het niet. Oké, ik ben het er mee oneens.

6. Ik heb zweethanden als ik vlak bij hem/haar/hen ben.

Ik voelde aan mijn handen. Die waren kurkdroog. Maar ik was niet bij Splinter in de buurt. Nou ja, hemelsbreed wel, maar ik zag hem niet. Ik deed mijn ogen dicht en dacht aan hem. Er gebeurde niks anders met mijn handen. Ik stapte uit bed, deed mijn ogen dicht en dacht weer aan hem. Ik had ook geen knikkende knieën – mega mee oneens dus.

‘Ben je aan het mediteren?’

Ik deed mijn ogen open en keek recht in het gezicht van Femke die mij spottend aankeek. Al haar empathie voor mij dat ik bijna was gestikt en het schuldgevoel omdat het háár doolhof van plastic was, was verdwenen. Of zou ze weer zijn overgenomen door haar *evil* dubbelganger?

‘Heb je wel eens van privacy gehoord?’

Mijn zus griste het shirtje dat ik gisteren van haar aan had gehad van mijn bureaustoel. Ze snuffelde eraan. ‘Je moet deo gaan gebruiken,’ was haar conclusie.

‘Ik gebruik deo!’

‘Dan moet je meer gebruiken.’

Misschien was ze bezeten. Dat gebeurde toch wel eens? Vooral rond Halloween, als je een ouijabord had gebruikt.

‘Jij had het eerst aan, het kan toch ook jouw zweet zijn? En heb je gisteren een ouijabord gebruikt?’ flapte ik eruit.

Mijn zus keek me aan alsof ik gek was. ‘Een wat?’

‘Zo’n bord om geesten op te roepen.’

‘De enige geest die ik gisteren heb gezien, was jij,’ zei ze. ‘Hoe voel je je?’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Een beetje hoofdpijn, maar verder niks.’

Ze knikte. ‘Gelukkig.’ Ze leek weer een beetje normaal – toch niet bezeten gelukkig, want dan had ik een priester moeten bellen en ik weet niet waar die te vinden zijn. Zou je dat gewoon op internet kunnen opzoeken?

Femke snuffelde aan het shirt en trok haar neus op. ‘Dit is niet mijn zweet, dat weet ik zeker.’

‘Dag Femke!’ Ik duwde mijn zus de deur uit en deed de deur achter haar dicht.

‘Succes met je meditatie!’ riep ze door de dichte deur heen.

‘Ja, dank je wel!’ riep ik terug. Eigenlijk had ik haar willen vragen hoe het voelde om verliefd te zijn. Maar aangezien Femke sinds de zomervakantie heel vaak leek ingeruild voor een *evil twin*, leek me dat risico veel te groot. Straks vertelde ze het aan haar *love-interest*-broer-van-Splinter Rob. En die zou het dan aan Splinter vertellen. Ik zou echt door de grond zakken van schaamte. Ik rook aan mijn oksels, maar alleen de rechter stonk een beetje. Hoe kon dat nou? Je zou toch denken dat je beide oksels hetzelfde zouden stinken? Dat moest ik ook een keer opzoeken, maar eerst verder met de test.

7. Ik word zenuwachtig van hem/haar/hen.

Wat was er anders aan deze vraag dan aan zweethanden of knikkende knieën? Stomme test. Maar ik ben wel eens zenuwachtig bij hem. Dus: mee eens.

8. Ik probeer een andere draai te geven aan wat hij/zij/hen tegen me zegt.

Ja. Want toen hij een tijdje geleden zei dat hij niet met me wilde zoenen omdat dat zou voelen alsof hij met zijn zusje zoende... Daar probeer ik nog steeds een andere draai aan te geven. Niet dat dat kan, helaas voor mij. Mee eens dan maar.

9. Ik kan niet slapen doordat ik aan hem/haar/hen denk.

Ik kon net niet meer slapen omdat ik aan Splinter dacht, maar

toen was het al ochtend. Gold dat ook? Had ik ooit wakker gelegen over Splinter? Nee. Mee oneens dus.

10. Ik ben verlegen als ik bij hem/haar/hen ben.

Soms. Maar soms ook niet. Ik ben ook wel eens zenuwachtig in de buurt van mijn vriendinnen. En daar ben ik niet verliefd op. Of wel? O, laat maar. Neutraal antwoord.

Ik was een beetje zenuwachtig toen ik op ‘geef mij de uitslag!’ klikte:

Jij bent 66 procent verliefd en zit in een onzekere fase. Wil jij zeker weten dat jullie bij elkaar passen? Zorg ervoor dat jullie zo veel mogelijk samen zijn. Merk jij dat je crush jou ook leuk vindt en willen jullie het allebei: zoenen helpt om te weten of het ook fysiek klikt. Succes!

Paar seconden later

‘Succes’? Nu weet ik het nog steeds niet zeker, zucht. 66 procent is nog steeds meer dan 30 procent niet verliefd. Waarom kon het niet hoger zijn – zelfs als het om verliefdheid gaat ben ik een (naar boven afgerond) zeventje!

Aan het ontbijt

Mama was nog steeds ongerust over wat er gebeurd was de avond daarvoor. ‘Voel je je echt wel goed?’ vroeg ze. ‘Heb je hoofdpijn? Ben je duizelig?’

Femke zei: ‘Mam, chill out, het was echt niet zo erg. Ze is gewoon flauwgevallen.’

‘Ze had wel kunnen stikken! Wat als Splinter er niet was geweest? Of als mensen niet hadden geweten dat ze onder het plastic lag? Ik blijf het onverantwoord vinden.’

‘We wisten toch ook niet dat Susan door de plastic muur zou vallen? Als ze gewoon was blijven staan, was er niks aan de hand geweest,’ verdedigde Femke zich. Zij had (samen met de anderen van de feestcommissie) het doolhof bedacht en gebouwd.

‘En toch denk ik dat ik een hartig woordje met de school ga –’
‘Nee!’ riepen we alle twee tegelijkertijd.

‘Niet met de school praten – dan mogen we nooit meer zoiets organiseren en moeten we alleen maar... saaie dingen doen,’ pleitte Femke en ik knikte als een gek om haar woorden te bevestigen.

‘Het was echt niet zo erg,’ zei ik. ‘En je hebt pas na drie minuten zuurstoftekort een hersenbeschadiging – dus ik heb nog steeds kans dat ik op het vwo kom.’

Femke schudde haar hoofd als teken dat dit niet echt hielp, dus ik hield snel mijn mond.

Mama was een tijdje stil.

‘Oké,’ zei ze uiteindelijk. ‘Als jullie denken dat het averechts werkt... Maar volgende keer wil ik dat jullie beter oppassen. En op elkaar passen.’ Ze knuffelde me zo hard dat ik geen adem kreeg.

‘Mama, ik hoef niet twee keer in vierentwintig uur bijna te stikken,’ piepte ik.

Mama had tranen in haar ogen toen ze me losliet. Daarna knuffelde ze Femke die natuurlijk ‘pfff’ zei. En daarna: ‘Maaaham.’

‘En Splinter mag een medaille krijgen dat hij jou heeft gered,’ zei mama.

Dat vond ik ook, maar dat zei ik natuurlijk niet.

Zondag 2 november, 's middags, de Vergulde Pot

Met de *gang*, inclusief Naomi. Ik had gehoopt dat we eindelijk zouden stilstaan bij mijn bijna-stik-verhaal, maar nadat ze me hadden gevraagd hoe ik me voelde (‘wel oké, ik heb een beetje hoofdpijn’) ging het vooral over ZOENEN. Want Dina én Yet hadden gezoend tijdens het halloweenfeest en dat moest natuurlijk tot in detail besproken worden. Dat vond Karen ook, want die was onze zoenexpert omdat ze als eerste van ons groepje had gezoend. Naomi en ik hingen er als zoenmaagden een beetje bij.

‘Het ging gewoon vanzelf,’ zei Dina. ‘We waren in het doolhof,’ (ze keek zijdelings naar mij, alsof ik misschien een trauma had opgelopen daar en het een trigger voor posttraumatische stressstoornis zou zijn als ze het erover had) ‘en hij zoende me ineens en ik zoende terug.’

‘Ik zei het toch,’ zei Ka triomfantelijk, alsof ze er persoonlijk bij had gestaan als zoencoach (een beetje meer naar rechts... nee iets meer naar links... langzamer!)

‘Maar... zoende hij je zonder het te vragen?’ vroeg Yet.

‘Ja. Had hij dat dan moeten doen?’ Dina keek verward en Ka ook.

Yet rolde met haar ogen. ‘Jullie weten toch wel dat je om consent moet vragen? Zodat je zeker weet dat de ander ook wil? Anders dwing je iemand misschien.’

‘Heb jij dat gevraagd aan Kim?’ vroeg Ka ongelovig. ‘Voordat je ging zoenen?’

‘Ja,’ zei Yet dromerig. ‘En toen zei ze “ja” en toen wist ik niet meer wat ik moest doen. Toen zei ze: “Vind je het dan goed dat ik jou zoen?” En toen knikte ik en zei ze: “Je moet het wel zeggen, niets zeggen is geen consent.” En toen zei ik “ja” en kustte ze me.’

‘Romantisch,’ zei Ka licht sarcastisch. ‘Is dat iets lesbisch, dat consent?’

‘Ben je verliefd?’ vroeg ik snel aan Yet.

Dina stootte me aan. ‘Kijk nou naar haar.’

‘Ben jij verliefd op Manouf?’ vroeg ik aan Dina.

Ze schudde haar hoofd. ‘Ik vond het leuk om met hem te zoenen, maar ik had niet echt...’

‘Niet echt wat?’ Met 66 procent uitkomst uit mijn liefdestest wist ik nog steeds niet honderd procent zeker of ik wel verliefd was. En wat je dan überhaupt moest voelen. Dit was mijn kans om het van anderen te horen.

‘Ik voelde gewoon niet zoveel,’ zei Dina. ‘Geen vlinders.’

‘Ik wel,’ zei Yet. Ze keek op haar telefoon. ‘Alleen heeft ze me vandaag nog maar één berichtje gestuurd.’

‘En gisteren?’ vroeg Ka.

‘Eh... de hele dag door...’

Ik dacht aan Splinter. Hij had me gisteren een berichtje gestuurd. ‘Hoe is het, Somers?’ Ik had geantwoord: ‘Goed, beetje hoofdpijn.’ En dat was het. Moest ik hem vandaag weer een berichtje sturen? Maar zou dat niet te opvallend zijn? Daar stond ik normaliter helemaal niet bij stil, maar sinds mijn bijna-doodervaring dacht ik over ALLES na als het om Splinter ging.

Yet stootte Naomi aan. ‘En jij dan? Ben jij verliefd?’

Naomi schudde haar hoofd. ‘Ik vind niemand leuk,’ zei ze.

‘Ook Splinter niet?’ vroeg Ka onzeker. ‘Jullie zijn toch ook een stelletje in de musical?’

‘Ja, in de musical, maar niet in het echt! Ik val niet op... op jongens zoals Splinter.’

Karen keek hyperopgelucht. ‘Ik wel.’

‘Maar jullie hebben niks wat... Er is niks wat jullie samen hebben,’ riep ik, feller dan ik wilde. ‘Ben je dan verliefd?’

Karen haalde haar schouders op. ‘Ik denk het wel, maar ik weet het nog niet zeker,’ zei ze. ‘Kijk nou naar hem, hij is toch *kissable*! Ik wil in elk geval met hem zoenen. Dan kom ik er vanzelf wel achter of we een match zijn.’

Intussen, terwijl Ka het over Splinter heeft

Zie je wel, Ka zegt het ook en het stond ook in de uitslag van de liefdestest: ik moet gewoon een keer met Splinter zoenen. Dan kom ik er vanzelf wel achter of we een match zijn!

Paar seconden later, ik luister weer naar Ka

‘... en daarom geef ik volgend weekend een feestje,’ zei Karen. ‘Voor alle mensen van de musical. Ook de mensen van decor.’

Ik wist niet wat ik erger vond – thuis zitten in de wetenschap dat Karen probeerde met Splinter te zoenen, of het voor mijn neus zien gebeuren. Er was maar één oplossing voor dit probleem: ik moest eerder met hem zoenen dan Karen, want anders was hij daarna misschien bezet en kwam ik er nooit achter of ik verliefd op hem was. Maar ik wist niet hoe ik dat moest doen, want ik

wilde Karen niet kwetsen, dat was Probleem Nummer 1. En Probleem Nummer 2: Splinter heeft laatst tegen me gezegd dat ik als zijn zusje voelde. En zoenen met je zusje is niet oké. Punt. Hoe ga ik dit oplossen?

Ik heb het halloweendoolf (net) overleefd, maar mijn brugklasleven zit nog steeds vol uitdagingen:

- Ik denk dat ik **verliefd** ben op mijn beste vriend Splinter.
- Hoogste tijd voor een **zoenplan** dus. Eentje dat werkt natuurlijk.
- En er komen nieuwe audities voor de **musical**. Yes! Maar hoe kom ik er nu wel bij?

Intussen blunder ik lekker verder in de brugklas. Tip: lees eerst de gebruiksaanwijzing voordat je een **suikerspin** gaat maken.

De brugklas is echt niet makkelijk, maar hopelijk helpen mijn missers jou bij je voorbereidingen.

HET BOEK VOOR
BRUGKLASSERS
(IN AANTOCHT)

www.billybones.nl

Dit boek is goedgekeurd door

ZIEN IN DE KLAS

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Vriendschap

Brugklas

Jaloezie

